

العشرة والمغفرة والإيمان

¹وَقَالَ لِلتَّلَامِيذِهِ: لَا يُمْكِنُ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَ الْعَتَرَاتُ، وَلَكِنْ
وَيْلٌ لِلَّذِي تَأْتِي بِوَاسِطَتِهِ.² خَيْرٌ لَهُ لَوْ طُوقَ غَنَقُهُ بِخَرٍ
رَحَى وَطَرِحَ فِي الْبَحْرِ مِنْ أَنْ يُغَيِّرَ أَحَدَ هَؤُلَاءِ
الصَّغَارِ.³ اخْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ، وَإِنْ أَخْطَأَ إِلَيْكَ أَحَدُكَ
فَوَبِّخْهُ، وَإِنْ تَابَ فَاعْفِرْ لَهُ.⁴ وَإِنْ أَخْطَأَ إِلَيْكَ سَبْعَ مَرَّاتٍ
فِي الْيَوْمِ وَرَجَعَ إِلَيْكَ سَبْعَ مَرَّاتٍ فِي الْيَوْمِ قَائِلًا: أَنَا
تَائِبٌ، فَاعْفِرْ لَهُ.⁵ فَقَالَ الرَّسُولُ لِلرَّبِّ: زِدْ إِيمَانَنَا. فَقَالَ
الرَّبُّ: لَوْ كَانَ لَكُمْ إِيمَانٌ مِثْلُ حَبَّةِ خَرْدَلٍ لَكُنْتُمْ تَقُولُونَ
لِهَذِهِ الْجُمَيْرَةِ: انْقَلِعِي وَانْعَرِسِي فِي الْبَحْرِ، فَتَطِيعُكُمْ.⁶
⁷وَمَنْ مِنْكُمْ لَهُ عَبْدٌ يَخْرُثُ أَوْ يَرْغَى، يَقُولُ لَهُ إِذَا دَخَلَ
مِنَ الْحَقْلِ: تَقَدَّمْ سَرِيعًا وَاتَّكِبْ؟⁸ بَلْ أَلَا يَقُولُ لَهُ: أَعِدْ
مَا أَتَعَبَنِي بِهِ وَتَمْلُطَنِي وَاحْدِمْنِي حَتَّى أَكُلَ وَأَشْرَبَ وَتَعِدَ
ذَلِكَ تَأْكُلُ وَتَشْرَبُ أَنْتَ؟⁹ فَهَلْ لِدَيْكَ الْعَبْدُ فَضْلٌ لَأَنَّهُ
فَعَلَ مَا أَمَرَ بِهِ؟ لَا أَطْلُبُ. كَذَلِكَ أَنْتُمْ أَيْضًا، مَتَى فَعَلْتُمْ
كُلَّ مَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَقُولُوا: إِنَّا عِبِيدُ بَطَالُونَ، لَأَنَّا إِنَّمَا
عَمَلْنَا مَا كَانَ يَحِبُّ غَلْبَتَنَا.

يسوع يشفي عشرة رجال برص

¹¹وَفِي ذَهَابِهِ إِلَى أُورُشَلِيمَ اجْتَمَعَ فِي وَسْطِ السَّامِرَةِ
وَالْحَلِيلِ. ¹²وَفِيمَا هُوَ دَاخِلٌ إِلَى قَرْيَةٍ اسْتَقْبَلَتْهُ عَشْرَةُ
رِجَالٍ بُرْصَ قَوْقَفُوا مِنْ بَعِيدٍ، ¹³وَرَفَعُوا صَوْتًا قَائِلِينَ: يَا
يَسُوعُ، يَا مُعَلِّمَ، ارْحَمْنَا. ¹⁴فَتَطَرَّ وَقَالَ لَهُمْ: اذْهَبُوا وَأَرَوْا
أَنْفُسَكُمْ لِلْكَهَنَةِ. وَفِيمَا هُمْ مُطْلِقُونَ طَهَّرُوا. ¹⁵فَوَاجِدُ
مِنْهُمْ، لَمَّا رَأَى أَنَّهُ شَفِيَ، رَجَعَ يُعْبِدُ اللَّهَ بِصَوْتٍ
عَظِيمٍ. ¹⁶وَحَزَّ عَلَى وَجْهِهِ عِنْدَ رَجُلَيْهِ شَاكِرًا لَهُ، وَكَانَ
سَامِرِيًّا. ¹⁷فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ: أَلَيْسَ الْعَشْرَةُ قَدْ
طَهَّرُوا؟ فَأَيْنَ الْتِسْعَةُ؟ ¹⁸أَلَمْ يُوجَدْ مَنْ يَرْجِعُ لِيُعْطِيَ
مَجْدًا لِلَّهِ غَيْرَ هَذَا الْغَرِيبِ الْجَنَسِيِّ؟ ¹⁹ثُمَّ قَالَ لَهُ: فَمَنْ
وَأَمْضِ، إِيْمَانُكَ خَلَصَكَ.

ملكوت الله ومجيء المسيح الثاني

²⁰وَلَمَّا سَأَلَهُ الْقَرِيبِيُّونَ: مَتَى يَأْتِي مَلَكُوتُ اللَّهِ، أَجَابَهُمْ
وَقَالَ: لَا يَأْتِي مَلَكُوتُ اللَّهِ بِمُرَاقَبَةٍ. ²¹وَلَا يَقُولُونَ: هُوَذَا
هَهُنَا أَوْ هُوَذَا هُنَاكَ، لِأَنَّ هَا مَلَكُوتُ اللَّهِ دَاخِلَكُمْ.
²²وَقَالَ لِلتَّلَامِيذِ: سَتَأْتِي آيَاتٌ فِيهَا تَسْتَهْوُونَ أَنْ تَرَوْا يَوْمًا
وَاحِدًا مِنْ أَيَّامِ ابْنِ الْإِنْسَانِ وَلَا تَرَوْنَ. ²³وَيَقُولُونَ لَكُمْ:
هُوَذَا هَهُنَا أَوْ هُوَذَا هُنَاكَ، لَا تَذْهَبُوا وَلَا تَتَّبِعُوا. ²⁴لَأَنَّهُ كَمَا
أَنَّ الْبَرَقَ الَّذِي يَبْرِقُ مِنْ تَاجِيَةٍ تَحْتَ السَّمَاءِ يُضِيءُ إِلَى
تَاجِيَةٍ تَحْتَ السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَكُونُ ابْنُ الْإِنْسَانِ فِي

Verführung zur Sünde und Vergebung

¹Er sprach aber zu seinen Jüngern: Es ist unmöglich, dass Ärgernisse nicht kommen; weh aber dem, durch den sie kommen! ²Es wäre besser für ihn, dass man einen Mühlstein an seinen Hals hängte und ihn ins Meer würfe, als dass er einen dieser Kleinen zum Abfall verführt. ³Hütet euch! Wenn dein Bruder an dir sündigt, so weise ihn zurecht; und wenn es ihm leid tut, vergib ihm. ⁴Und wenn er siebenmal am Tag an dir sündigen würde und siebenmal am Tag wiederkäme zu dir und spräche: Es tut mir leid! so sollst du ihm vergeben.

Die Macht des Glaubens

⁵Und die Apostel sprachen zum HERRN: Stärke uns den Glauben! ⁶Der HERR aber sprach: Wenn ihr Glauben habt wie ein Senfkorn und sagt zu diesem Maulbeerbaum: Reiß dich aus und versetze dich ins Meer! so wird er euch gehorsam sein.

⁷Wer ist unter euch, der einen Knecht hat, der pflügt oder das Vieh weidet, dass er ihm sagt, wenn er heimkommt vom Feld: Geh gleich hin und setze dich zu Tisch? ⁸Wird er aber nicht zu ihm sagen: Richte zu, was ich zu Abend essen soll, binde um und diene mir, bis ich esse und trinke; danach sollst du essen und trinken. ⁹Dankt er etwa dem Knecht, dass er getan hat, was ihm befohlen war? Ich meine nicht. ¹⁰Ebenso auch ihr; wenn ihr alles getan habt, was euch befohlen ist, so sprecht: Wir sind unnütze Knechte; wir haben getan, was wir zu tun schuldig waren.

Jesus heilt zehn Aussätzige

¹¹Und es begab sich, als er nach Jerusalem

يَوْمِهِ.²⁵ وَلَكِنْ يَنْتَهِجِي أَوْلَا أَنْ يَتَّالَمَ كَثِيرًا وَيُرْقَصَ مِنْ هَذَا الْجِيلِ.²⁶ وَكَمَا كَانَ فِي أَيَّامِ نُوحٍ كَذَلِكَ يَكُونُ أَيْضًا فِي أَيَّامِ ابْنِ الْإِنْسَانِ.²⁷ كَانُوا يَأْكُلُونَ وَيَسْتَرَبُونَ وَيَتَزَوَّجُونَ وَيَتَزَوَّجُونَ، إِلَى الْيَوْمِ الَّذِي فِيهِ دَخَلَ نُوحُ الْفُلَكَ وَجَاءَ الطُّوفَانُ وَأَهْلَكَ الْجَمِيعَ.²⁸ كَذَلِكَ أَيْضًا كَمَا كَانَ فِي أَيَّامِ لُوطٍ: كَانُوا يَأْكُلُونَ وَيَسْتَرَبُونَ وَيَسْتَرَبُونَ وَيَسْبِعُونَ وَيَغْرَسُونَ وَيَتَنَوَّنَ،²⁹ وَلَكِنَّ الْيَوْمَ الَّذِي فِيهِ حَرَجَ لُوطٌ مِنْ سَدُومَ أَمْطَرَ نَارًا وَكَبَّرْنَا مِنَ السَّمَاءِ فَأَهْلَكَ الْجَمِيعَ.³⁰ هَكَذَا يَكُونُ فِي الْيَوْمِ الَّذِي فِيهِ يُظْهِرُ ابْنُ الْإِنْسَانِ.³¹ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَنْ كَانَ عَلَى السَّطْحِ وَأَمْتَعْنُهُ فِي الْبَيْتِ فَلَا يَنْزِلُ لِيَأْخُذَهَا، وَالَّذِي فِي الْحَقْلِ كَذَلِكَ لَا يَرْجِعُ إِلَى الْوَرَاءِ.³² اذْكُرُوا امْرَأَةَ لُوطٍ.³³ مَنْ طَلَبَ أَنْ يُخَلِّصَ نَفْسَهُ يُهْلِكُهَا وَمَنْ أَهْلَكَهَا يُحْيِيهَا.³⁴ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ فِي تِلْكَ اللَّيْلَةِ يَكُونُ اثْنَانِ عَلَى فِرَاشٍ وَاحِدٍ قَبِيْوْخُذُ الْوَاحِدُ وَيُتْرَكُ الْآخَرُ.³⁵ يَكُونُ اثْنَانِ تَطْحَتَانِ مَعًا قَبِيْوْخُذُ الْوَاحِدُ وَيُتْرَكُ الْآخَرُ.³⁶ يَكُونُ اثْنَانِ فِي الْحَقْلِ قَبِيْوْخُذُ الْوَاحِدُ وَيُتْرَكُ الْآخَرُ.³⁷ فَأَجَابُوا وَقَالُوا لَهُ: أَيْنَ، يَا رَبِّ، فَقَالَ لَهُمْ: حَيْثُ تَكُونُ الْجَنَّةُ هُنَاكَ تَجْتَمِعُ الشُّعُورُ.

reiste, da zog er mitten durch Samarien und Galiläa.¹² Und als er in ein Dorf kam, begegneten ihm zehn aussätzige Männer, die standen von ferne¹³ und erhoben ihre Stimme und sprachen: Jesus, Meister, erbarme dich unser!¹⁴ Und als er sie sah, sprach er zu ihnen: Geht hin und zeigt euch den Priestern! Und es geschah, als sie hingingen, da wurden sie rein.¹⁵ Einer aber von ihnen, als er sah, dass er geheilt war, kehrte um und pries Gott mit lauter Stimme¹⁶ und fiel auf sein Angesicht zu seinen Füßen und dankte ihm. Und das war ein Samariter.¹⁷ Jesus aber antwortete und sprach: Sind nicht die zehn rein geworden? Wo sind aber die neun?¹⁸ Hat sich sonst keiner gefunden, der wieder umkehrt und Gott die Ehre gibt, außer dieser Fremdling?¹⁹ Und er sprach zu ihm: Steh auf, geh hin; dein Glaube hat dir geholfen.

Vom Kommen des Reiches Gottes

²⁰ Als er aber gefragt wurde von den Pharisäern: Wann kommt das Reich Gottes? antwortete er ihnen und sprach: Das Reich Gottes kommt nicht äußerlich durch Beobachtung;²¹ man wird auch nicht sagen: Siehe hier! oder: da! Denn siehe, das Reich Gottes ist inwendig in euch.

²² Er sprach aber zu den Jüngern: Es wird die Zeit kommen, dass ihr begehren werdet einen der Tage des Menschensohnes zu sehen, und ihr werdet ihn nicht sehen.²³ Und sie werden zu euch sagen: Siehe hier! siehe da! Geht nicht hin und verfolgt es auch nicht.²⁴ Denn wie der Blitz oben vom Himmel blitzt und leuchtet über alles, was unter dem Himmel ist, so wird der Menschensohn sein an seinem

Tag.²⁵ Zuerst aber muss er viel leiden und verworfen werden von diesem Geschlecht.²⁶ Und wie es geschah zu den Zeiten Noahs, so wird's auch geschehen in den Tagen des Menschensohnes:²⁷ sie aßen, sie tranken, sie heirateten, sie ließen sich heiraten bis zu dem Tag, an dem Noah in die Arche ging und die Sintflut kam und alle umbrachte.²⁸ Ebenso wie es geschah zu den Zeiten Lots: sie aßen, sie tranken, sie kauften, sie verkauften, sie pflanzten, sie bauten;²⁹ an dem Tag aber, als Lot aus Sodom fortging, da regnete es Feuer und Schwefel vom Himmel und brachte alle um.³⁰ Auf diese Weise wird's auch gehen an dem Tag, wenn der Menschensohn offenbar werden wird.³¹ An jenem Tag, wer auf dem Dach ist und sein Hausrat in dem Haus, der steige nicht herab, ihn zu holen. Ebenso wer auf dem Feld ist, der wende sich nicht um nach dem was hinter ihm ist.³² Erinnert euch an die Frau Lots!³³ Wer danach trachten wird, seine Seele zu erhalten, der wird sie verlieren; und wer sie verlieren wird, der wird sie lebendig machen.³⁴ Ich sage euch: In dieser Nacht werden zwei auf einem Bett liegen; der eine wird angenommen, der andere wird verlassen werden.³⁵ Zwei werden miteinander mahlen; die eine wird angenommen, die andere wird verlassen werden.³⁶ Zwei werden auf dem Feld sein; der eine wird angenommen, der andere wird verlassen werden.³⁷ Und sie antworteten und sprachen zu ihm: HERR wo? Er aber sprach zu ihnen: Wo das Aas ist, da sammeln sich auch die Geier.